

گاؤری

کلام، سوات

شماره نمبر 4

kcs_kalam@yahoo.com

گاؤری (کوستانا) چٹوگاں ورکشاپ

محمد زمان ساگر

اشوم 28 تھی 30 اگست 2004 آنے کلام مئی گاؤری جب چٹوگاں تے پروگاں طریقہ اِزده گروگاں پروگرام ہوش۔ آس مئی چٹوگاں تے پروگاں طریقہ خلقہ اِزده کیر۔ این ورکشاپ مئی حاجی عبدالقیوم چراٹ، حمیداللہ حامدی اوشو، جمشید علی مثلتان، لعل بادشاہ اُلفت اُتروڑ تے ملک زرین ٹل، تے دی گتیک سیٹانہ شرکت کیر۔

مئی (محمد زمان)، شمشی خانہ تے گل رحمانہ ای آم کہ تانی پیش تھی چٹوگاں تے پروگ پشائے۔ سیٹانہ بار زیات شوق سہ ورکشاپ مئی تانی پیش تھی قصاً اوئے چٹو۔ بارہ سیٹہ دو دو قصاً چٹو۔ مہ انشاء اللہ بار شاردہ امی قصاً تھی ا کتاب "زراں تاج" آن نام دہ چاپ گرت۔ این کتاب مئی امی سیٹانان چٹال قصاً اوئے ہوئے۔

****خطاں پتہ****

کلام کلچرل سوسائٹی

بمعرفت البدر بک سیلرز، مین بازار کلام، سوات

دوآ کوستان (دویام حصہ)

چٹیل:- عبدالعلی، کلام بازار

ٹار دیت بردمو کاکا تے نعمان رت مئی
لوٹورنت۔ امانہ لو ڈاکہ کا تئی پھرکہ توییکہ
شروع کیر۔ پھری موک تھی پا دو مانوچ
بھاگ رہ مور تے ٹی مانوچ ڈاوو۔ امانہ آس
پویانو اوں ائی محمود خان آشو۔ امانہ وا ہو

امان کہ ٹہ کمرآ لار میلاؤ ہو تام تن شی
بہاش۔ ا کال میہ لنگو ا دوس سارہ دام امان
لوک جا نعمان تے پیال کاکا سمان ناچیرہ
گا۔ کیں ٹیمہ آم پیٹ زنگل شی لنگو تے
لاچھیم پیش تھی گہ توییکہ دیت۔ امانہ پتکہ

آسوم نہ والو تہ۔ مئی چھاں نعماناں تے کاکاں گتہ نہ کیر تے چھاں چھیر مئی رہ حرام بودہ۔" سید زرینہ ریمیل دہ ٹی مرالاں بوک دیت۔ پروین بآر زیات خفہ آشی۔ تآس کہ اپان بآر زیات چپدآس معلوم ہوانش۔ کیکوں پرویناں سآرہ لہ خاندان اکدیآں دشمن ہوش۔ وخت بجلیاں چھلائے لنگنش۔

ان مئی ا کال گا۔ پرویناں پو ہو۔ ایں پوآں نام سجاد تھائے۔ ا دوس پروینہ لُکوٹ سجاد انگن مئی شان رہ تلی اپینہ شیکہ لنگی پخلئی گروشیٹ۔ ان مئی ا بورقہ تلیل ایسہ شیکہ لنگی شان رہ سجاد اپان سہ پشی تآس گھی ڈیب شی تلی پتکہ لپین دہ بآر کہ نیکیس۔

اصل مئی ائی میش آس ایسآلاں کوچور سنا یا امانیں جاسوسی گرنش۔ ائی محمود خان سہ یاش۔ محمود خان اپینہ تہ زنگل مئی بآس تے آس ای جاسوسی گروکہ لاڑاش۔ محمود خان اماناں مرگ پتہ یاش پرہ تن کیں ٹیمہ ایں معصوم تانی سیناں ڈیب شی لیش تے تن سوچ کیر اوں ان دہ اماناں تے پرویناں پکور بآر خفہ ہوئے۔ تن تھوکو منو اوں "اماناں ا چھیٹ سہ مروگ ما اینچھلہ پوئیں کیر لکٹجی مروگ ران"۔ ایں منی سہ تانی سیتہ سمان گوراں ٹنگ رہ دا گا۔

پروینہ شان چھاں پشی تآس ما آک دُو خطا بی۔ تن چو سید زریناں لآرہ پا پیشو۔ ارو کو بھی تسیں پرہ مور دہ گھی نو۔ پرہ سید زریناں لآرہ پا نہ لا پروینہ عمر زرین گہ منو

پیشو تے دو چھیٹ گھنآر کاکاں سینا رہ شیش تے تن ساہ دیش۔ امانہ ٹوپ کا نعماناں نبض پیشو تے پتہ سات ہوں جن تھو۔ امانہ لاٹ کا شیر پھراں لآر تھی شان دیائے خلق سمٹ جی تئی دو شان گھی یائے، تے کاکا تے نعمان گھی شان رہ تلی ششار تلیندہ اماناں لاریں دیش کہ گا۔

امانیں یہ خلقاں ڈال شانہ تانی لاریں دیش کہ یاگ رہ لیش تے تن ا ٹاکار کا تئی بابوش بی۔ امانہ اوسانگ دا تئی منو "چو لپیں ڈاکٹار گھیا"۔ اٹیک ٹیم مئی سید زرین، لوکوٹور تے گاوندی سمٹ جینش۔ پروین ڈل مئی او گھی تانی چیشاں موک رہ پھوشینش اوں سہ ہوش مئی یئی تو۔ کشکہ ا پا باد ڈاکٹار پا پھج۔ ڈاکٹرہ نعماناں نبض پیشی منو "صبر ما کار گھنا نعمانہ ساہ دیت"۔

پروینہ چکار شروع کیر۔ ڈاکٹرہ بآر کوشش کا امانیں یئی ہوش مئی گھیئے۔ کھیکی سہ ہوش مئی بیئے تے باختیار تسیں آئیں تھی کہ نیکیس "ماں جون پا ختم ہوگ رہ تھو۔ ظالمانہ گہ بارزی دہ ماں ہیلان پھوٹڑیں توبیکہ دیت۔ ایں دُنایہ کہ گرم جون لنگا تئی۔ یہ پا تانی نعماناں سیت ہوئینت"۔ ایں اٹیک منی تن تانی تھوس گی اماناں مور مئی تھائے تے تن ساہ دیت۔

امان رہ دُنائے تانور بی۔ تن تانی مریل ییاں موک تھی کہ آسوم لہلی منو "میں چھاں اسومیں سمائے ہودہ اوں مئی محمودیں ییاں

"لپین دہ چو امان گہ شید دہ، سہ زنگل شی
ناچیرہ گات۔"

عمر زرین کیٹ شی گا اُون ا بھا یا تن
امان لیج۔ تن تھو کو اِشپیر کیر تے امانہ پتکہ
چھٹا تاس پشی پاس ہو۔ عمر زرینہ سئیت کہ
پھشی منو "تو پیمّا پھر ناچیر گرت تے
سجاداں بام نات۔" "گھنگہ گا"؟ امانہ تپوس
کیر۔ "پروینہ تاس انگن شی شان رہ تلی
پخلئی گرینش۔ پتکہ نکیس تے سہ غاپ آش۔
مہ گاونڑی ما پا تپوس کیر پرہ صحیح پتہ نہ
شت۔ انگرّاں پوا اتیک منو اوں مئی ا بورقہ
تلیل ایس تھوں لار تھی نکاگ رہ لیج تے
تسیں ڈیب شی کشکاناں بلاگال آش۔" عمر
زرینہ جواب دیت۔

"یہ پو ہو این کار سوّا محمود خانان کراّل۔
تل آم پتہ چوئے" امانہ منو۔ این منی امانہ تے
عمر زرینہ کالامیں پن دہ پیادہ ڈمین چھوری۔
پرہ محمود خان تے تسّاں سیتان گھور دہ
لپنش۔ تسوں سوادوگ امانان سوں دساں کار
نہ آش۔ تام پیادہ دا ہوں دیرہ نیگس۔ دیر
تھی واکہ تار دا امانہ منو "تسوں تہ بام نا
تھو۔ تام کشکہ گھور دہ گات۔ سختہ ٹاپ
ہو۔ ایماگ ا سات ماتال ہوئے۔" تامہ دمہ کا
نہ لاش تے آگہ یائے تے دوڑ بیئے۔ گھنہ کہ
شی نہ پشوشت۔ "موٹو شیکہ نوٹوگ ران
جانن۔ تام کشکہ گورال آش۔ ایتھائے دام
تانی شیکہ پا پھاش۔ پن پا نہ پشن این
اینچیکہ مہ کشکما ڈوکوراں" امانہ منو۔

"رات ہو چوئے آتہ" عمر زرینہ منو تے تام دوّا
شیٹیں دیش کہ روان ہو۔ آم شیکہ پھاش تے
بردمو تھی ما پروینہ آسمان تھوس دہ گھین۔
سہ سات پہ سات بابوش بوئت تے ڈاکٹریں
کوشش دہ ہوش مئی بینش۔ سید زریناں
لوکوٹور تے دی گاونڑی پا جمع ہوش۔
اینچھلہ دیت دیت اوں ریتاں با باجا ہو۔
ڈاکٹرہ سمان خلق سوّا گا۔ سید زرینہ منو
"صبر ما کار گینا۔ موٹو رات لنگین، نیند
چو۔"

این منی سہ تے تسّاں لوکوٹور پا گا۔ پروین
تے امان پا نین گا۔ پرہ نین کاس کہ یئی۔
تسوں پکوراں گھڑن دشمنہ ڈاواش۔ ان مئی ا
ہفتہ لنگو تے سید زرینہ کہ جرگہ پا لارائے پرہ
محمود خانہ نہ قبولو۔ امانان چار شوت تے
تن سجاداں تھیر کہ گیاگیں کیر حملہ
کروگاں منصوبہ چائے۔ تن عمر زرین کہ منو
اُون "رضائے دہ تے جرگا دہ نہ ہو، موٹو تو
نہ گھور برابر گر تے تانی پٹیاں پو شاہ زرین
پا گھیبہ۔ چو سجاد گھاڑائے۔" این منی امان
لار شی لنگو۔ "مہ کالام پھر بچنت" امانہ
پروین کہ منو۔

آم این صلاح گرنش تے تن مئی عمر زریناں
آمہ بارائے تھیکہ لاٹ کیر تے امان پا بار کہ
نیکاس۔ گھور تیار آش آمہ گھور پلینی ڈیبہ
گرو۔

کالام کہ آم پھاش تے اینچیک پیش۔ خلق
سوّا نین گاش۔ آمہ یا محمود خانان لاراں

تاس کہ منو "یہ دو ٹھوں مام کہ چوئے" تام
 دُوامو دا سجاداں مام کہ گا۔ امام صابہ
 سجاداں مام شیرین جان کہ تقریر شروع کیر۔
 "مئی چھاں نوئی گھی تھکے یات۔ ائی
 چھیں بریاں پو۔ چھیں بریہ تے جامائہ اتیک
 عمر مسافری مئی لنگیئے۔ چھاں ایں نوئی
 پا مسافری مئی پیدا ہو۔ معصوم عمر مئی اس
 ڈاوائے۔ ائی موٹو تانی یو بوئیں کیر لکٹجن۔
 چھیں برے تانی پوئیں کیر تے چھیں کیر
 لکٹجینت۔ اتیک مرگومار میہ ہو۔ آم رہ رحم
 گر۔ آم معاف گر۔ امام صاباں تقریرہ شیرین
 جان رہ اثار کیر۔ سہ ارو "ٹیک تھو مولی
 صاب یہ محمود خان سہ مسلات گر۔ تو
 ای پھری دیش تھی کہ جرگاں غور گر۔ چئی
 تے چھور چپی چچ رات ہو گا۔ امام صابہ
 امان کہ خط مئی چوٹو اوں تو جرگہ لاڑا۔
 تامہ شیماک تھی کہ جرگہ لاڑائے۔ جرگا یا
 محمود خان کہ سوال کیر تے محمود خانہ
 منو "مکہ باڑا مئی دو لکٹیئر تے شو کنال
 دھریناں دا"۔ جرگا منو "امین دعا خاراں۔ مہ
 تھکے دو لکٹیئر تے شو کنال دریناں قبولو"۔
 سید زینہ دی دوسہ چو امان تے پروین گھی
 دا کالام کہ یائے۔ جرگا آم سوآ ملائے۔
 لوکوٹ سجاد تانی بیس لینگی سہ پلجی
 رنگوش۔ پرویناں تے سجادیں ایچ تھی کہ
 برابر اسوم ڈوکوروش۔ پرہ ایں اسوم
 خفگاناں نہ آس۔ ائی خوشیلیاں اسوم آس۔

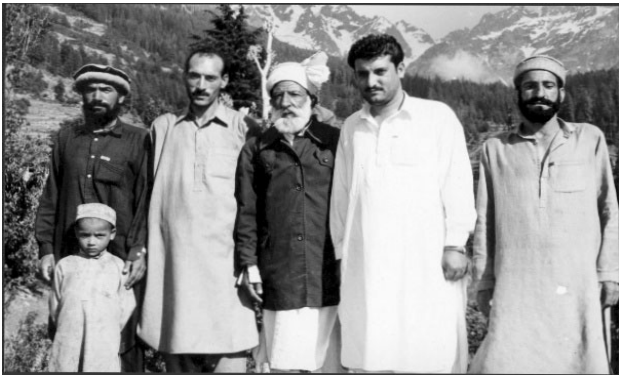
بابامہ چکر گھین پیردموں گیٹ بند تھی۔
 امانہ منو "پھیریکی دا داوال رہ اوکا، دی پن
 نا تھی"۔ لہ آمو ٹوپ کا داوال رہ اوکس۔
 شوکیدارہ پشی توبیکہ دیت تے تن مئی
 محمود خان تے تسوں بوب محمد جان تے
 تساں جا اختر جان پا نیکی توبیکہ دانت۔
 محمد جانیں تے اختر جانیں چھیٹ شیت تے
 تام بھاگ رہ قلا رہو۔ اماناں کوٹہ ا چھاٹ
 بیئے تے سہ داوال تھی کہ واکہ چھور ہو۔
 عمر زینہ پشی واکہ ٹوپ کا تساں کوٹ
 پلٹی شاہ زین کہ منو "شور واکہ وو، خادار
 گھیہ"۔ شاہ زینہ تپوس کیر "کہ چھال ہو؟"
 "اماناں کوٹہ چھاٹ شیت" تن منو۔ شاہ زینہ
 تانی خادار گی اماناں کوٹہ پلٹی تاس گھی
 گھور رہ اوکالو تے امانہ منو "اپان گرا اینما
 ہسار ہوگ خطرما خالی نہ"۔ ایں منی تامہ
 گھور کہ کھین دیت تے تھل پھر روان
 ہو۔ رات میہ لنگی تے دی دوسہ پیش کہ تام
 تھل کہ پھج۔ اماناں علاج ملاح شروع کیر
 پرہ سہ ا کھورہ کھوٹور ہو۔ سہ موٹو ڈانڑ دہ
 گروشت۔ ان مئی بار عمر لنگی۔ سجاد با
 کالان ہو۔ تاس کہ کیناں تسوں خانداناں قصا
 سوآ کیش۔ سہ بار زیات خفہ آشو۔ ہار وخت
 ایں سوچ کرنش اوں یہ کھیکی تانی یو بوب
 سہ میلاؤ ہوم۔
 ا دوس تن جُمیت شی نماز کا لہسی امام
 صاب کہ منو "یہ کھیکی تانی یو بوب سہ
 میلاؤ ہوم؟ مکہ کشکہ پن گر"۔ امام صابہ

ریڈیو قمقلستان

چٹیل:- گوہر رحمن، شہو

قمقلانان مشترکہ اجلاس ہو۔ تھی اجلاس مئی ٹیلی ویژن باراً مئی چند اہم فیصلہ کیر۔ چند فیصلہ امی تھو۔ آج کل جولاک کم ہوانت تے وخت ای زیات ہوانت۔ اینیں کیر جولاک مئی القاب تے آداب زیاد گروگ پکار تھو۔ مثلاً جولاکاں اولہ جولاکاں مانوچ کہ این منوگ پکار تھو۔ یعنی ران ران جوو، عزیزتمند مشران، اسلام علیکم۔ تمام مذہبی جولاک ایکجا باجا باد پیش کرئی۔ اینیں کیر ہوں خلق کہ ریتیں عبادتاں زیاد ثواب میلاؤ ہوئے۔

خلق مئی تھوگاں بار شوق کہ پیشی تئی فیصلہ کیر ارو آئندہ این کیر مقابلہ پا پیش گرجنت "چیشو بوبوئیں گیل" تے "ایسو میشان بوٹانو گلکساں ٹورنامنٹ"۔ امی فیصلہ رہ آئندہ لی ما مئی عمل شروع ہوئے۔ خبرونہ ختم ہی۔

مولانا عبدالحق، شمشی خان، محمد زمان ساگر تے دی دوستان

اسلام علیکم:- عزیزتمند جوو، این ریڈیو قمقلستان تھو۔ آج ریتاں تھی باجا تھو، کاں جال این ٹیمہ آس تہ۔ پیششاً خان ما تھی جولاک بوجا۔ سوئے ما اولہ خاص خاص جولاک۔ مون ا نمائندہ اطلاع دئینت ارو قمقلستانان وزیر مسٹر سوکھا بوٹا آج درویٹ چاگاں ا کارخانان معائنہ کیر۔ سہ ا خصوصی ریڈا دہ تن پھر گا۔ تاتہ تسان شاندار استقبال کیر۔ ا خصوصی دستا تاسکہ آکو پیش درویٹ دہ آس کہ سلیمی پیش کیر۔ این درویٹ مئی سومان ڈھیلاں بھاگ رہ ان استعمال کیش۔ آس ما بعد تن ا درویٹ مئی باٹ تھا این منو ارو این درویٹ بار رین تھی۔ مسٹر سوکھا بوٹا تانی تقریر مئی منو ارو امی درویٹ مئی سومان ڈھیلاں بھاگ رہ شیشاں بٹ استعمال ہوئے۔ تے تن این پا منو ارو کچری مون دشمنہ مون سرحدان موکہ کیل ایچ دہ چھٹائے تے مہ امی درویٹیں مدد دہ دشمنان دوا بازار بند کری۔

مون دی ا نمائیندان مطابق گاونڑی وطن بھگوڑستانہ این نام ہتھیار تانی کیر خطرناک منی بھیدان اظہار کیت تے شاردہ کابینان اجلاس طلب کیر۔

مون ا نمائندہ شرم پڑم پینڈئی تھی اطلاع دئینت ارو میچی دوسہ قمقلستانیں ٹی وی آن

کھیامتاں پنجا نَخ

چُٹیل:- گلاب خان، شہو

(15)- تے ایں وخن خلق مِچیک خلق کہ گیل دوڑا دانسیت۔
تھو کوئی امی خلق ہار وخت عزابِ الہی کہ منتظر بودہ۔ خواکہ بلایاں شکل دہ بیگا، کو بومیلاں شکل دہ بیگا کو اصحابِ سبتاں چھلائے صورتونہ مسخ ہوگاں شکل دہ بیگ تہ۔ (ترمذی بابِ علامات الساعہ)۔

آج سوچ گرا!

(1)- عمر کتیت لنگی (2)- عمر کیک کی لنگی (3)- چھیں عمر کا کھٹان بوئیت کو لیگ بوئیت (4)- تو جن دروگیں کیر پیدا ہوتا کو مروگیں کیر (5)- مرگیں کیر تہ پیدا ہوت تے انتظام صرف جنونیں کیر کرت (6)- گشیت تہ کون تے گھنہ مرنت اجانہ (7)- مرگ ما پتیں کیر کناں کیت کہ انتظام برابر ہوت۔
بد نصیب تھو تھیں مانوج تن دنائے تانی مقصد چیگ۔ بد نصیب تھو تھیں مانوج ہوں تن ادابِ ازده نہ کیر۔ بد نصیب تھو تھیں مانوج ہوں تن یو بوبیں خدمات نہ کیر تام ناراضائے کیر۔ بد نصیب تھو تھیں مانوش ہوں سہ تانی خواہشاتاں غلام چاجین، تے بد نصیب تھو تھیں مانوج سہ شیطانیں طابعدیری کرت۔

حضرت علی (رض) روایات کرت ارو جناب نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ماں بیان تھو ارو کھیامتاں نیار ہو تے مخلوقات پنجا قسماں خصلتونہ مئی گیر ہوئے۔ یعنی پنجا خاصیتونہ اختیار گروگ شروع کراں۔ اصحابانہ تپوس کیر یارسول اللہ سہ کناں؟ تھیں پنجا قسمیں خصلتونہ ایں ہوگ،

(1)- کون آمو سرکیری مال ذاتی ملکیت چاشات تہ۔

(2)- امانات تانی مالِ غنیمت چاشات تہ۔

(3)- زکواہ جرمانہ محسوس کروشات تہ۔

(4)- میش ایساں تابعدار ہو تہ۔

(5)- بیان نافرمان ہو تہ۔

(6)- دوستانیں خیرخواہی کروشات

(7)- پرہ بوب راکہ ظلم کروشات

(8)- جمیت ماکہ ہوو کروشات تہ

(9)- قوماں رزیل ترین مانوش تسوں گھان ہوئے۔

(10)- مانوچیں عزات تسیں بید دہ کروشات تہ۔

(11)- نشاں شیونہ ڈاگہ استعمال ہوشات

(12)- جاتک چھوچاں کوچور شاشت

(13)- موسیقیاں آلات عام استعمال ہوشت

(14)- رو داگ والہ اسال میلا ہوشیت

نیم نصیات (چُرئیل:- عنایت الرحمن، اُشو)

دوسیں مزدوری تی ثابت لار سنبال ساتونش۔
 این مودا اسیں مزدیری نہ وینش۔
 غریب مزدور شاہ زمان کہ آ مُوکہ تانی
 مزدورئیں غام آشی۔ دی مُوکہ خیرلیاں ہار
 دوس سکول تھی ڈاووگان فکیرہ آس غمژن
 کیش۔ دی کون پا خیرلے تی ڈاووش ایتیک
 بید تاس سہ نہ وینش پرہ خو آج سہ تانی بار
 زیاد غافلتاں وجا دہ بیال آشو۔
 لام کہ پھشوگ مے آس کہ سکولان استاز
 تے بویاں شکل موکاموک بُو۔ اسان ہیر می
 لکہ بُومال بیگ۔ اتان وختہ اسان ہیر نہ پا
 دیونش تہ تانی بوب کہ تے استاد کہ ہیک
 دیونش۔ خیرلے این قسمان سوچونہ می آشو۔
 اکبرہ دور تی اسان ملیشاں کوچور تے تھیر
 مے بستہ لیش تے ڈمین کا یا اسان مٹہ گشی
 آس کہ پاگور دا منو۔ تو آج دگیراں سکول
 پھر نہ گاشا؟ یہ موٹو آمو تون بوب کہ منم۔
 اکبر خیرلو آن سکولان تے جمیتاں سیت آش۔
 اکبرہ خیرلو آن مٹہ گشی تسوں لار کہ نُو۔
 لارہ ہشدمو خیرلو آن بوب اڑ دوسیں مزدیری
 تھی سجدہ یا شان رہ لیکہ بچال آش۔ اکبرہ
 اسوں بوب کہ سوا جولاک کا اپینہ لار تی
 نکئی گا۔
 خیرلو این یئی اتھاں وختا شو پاجینش۔ تن پا
 خیرلے تھیرہ گشی دوآمو شان رہ باش۔ اسوں
 غریب بوب پا ایتی شان رہ باش۔ خیرلی را کہ
 اتوں وخت لکہ قیامت لنگونش۔ ان تانی دوآ
 ہوخیار ایچ دہ بلیگال بلیگال بوب کہ

خیرلے کیٹ مئی لوآن تو لیکہ بچال بانزہ
 دیونش۔ بریشاں دوس آشو، سمسو سمسو بالہ
 دئینش۔ پشیر ایچ، چہنجال کوچور، گریوان
 می ادال بدال ٹیک، جنگوچ دوسہ خیرلے آج
 تانی بانز مے کہ نیم نیم ہار گیونش۔
 بار آمو رین ہار گیامے آس کہ بار آمو مزہ
 یاگ۔ خیرلوآن تانی نام خیرالحسن آشو، پرہ
 خو لام مئی خیرلو را کہ مشہور آش۔ اچوٹ
 سات بعد اسیں تھیر تی بانز چہورو۔ ایچ
 پیٹی۔ چھیاں تو سمسو سمسو بریشاں بالہ
 اسیں سوا حواس نین مے چہار کیر۔ خیرلے
 بارہ وخت مو نینیں دنائے می آشو تے کہ
 بیال شانہ چہب دہ ایتیت۔ ان تانی ایچ
 گرموٹی۔ بنکہ پھرکہ بیرو۔ سیر گھنہ اوڑاک
 ہو کہ دُو گھنٹا ڈروش۔ خیرلیہ شیشار شیشار
 بانز رات کا تانی بستہ وا تلی کیٹ تھی ڈمین
 کیر۔
 کیٹ تھی کون لامان لار یاش تہ تن تھی سہ
 سمسو سمسو تلوشوت۔ اتان وختا اسان ہیر
 می آمو کہ سکولین بید آشی۔ سہ آج سکول
 تھی ڈیوی کیٹ می چھٹیاں انتظار مے بانزہ
 دیونش۔ تن مے آسکہ نین یا ڈیگیر ہو۔
 دی مُوکہ تسوں ٹاپ ہوگال مزدور بویاں روش
 یادہ یونش۔ خیرلو آن بویاں نام شاہ زمان آشو۔
 تانی لامان ا غریب مزدور آشو۔ تانی سوا

چٹائے۔ بوبان موكه ان آج رانگ تازه ليش۔ اسان هير تى بيد ڈاووشيت۔ اوچوٹ ساتھ ميچ ائى تانى بوب كه هيك ديونش ته۔ موٹو بوبان مهربان موكه شرم جوش۔ آسكه سوا دنائے مے تانى بوب تے سكولاں استاد بار زياد آمو پكهار آشو۔ پره خو آسكه تانى سوا سوچ تے يقين وهم معلوم ٻو۔

اسون بوبه اسان نفسيات كه پيري آج ا نام طريقه اسين كير گزو تے بار آمو شفقت ده منو۔ خيرالحسن تو كساں پو؟ شاه زماناں جولانگ مے ان نرمى ليش تے اولوك دير تانى بوبين آئیں ده تانى پوره نام بوجى فطرى خوشال ٻو۔ ان پا تانى بوب كه ڈاڏه جواب ديت يه چهاں پو۔ شاه زمانه دوياں سوال كير۔ چهاں كوچور، بوٿان، تے كتابونه تڪه كوم گهينونت؟ اين ا دير پا خيرالحسن تانى بوبان جولانگ ده نه بيو۔ تانى بوب كه بار آمو شوڪ ده جواب ديت۔ ماں كوچور، كتابونه، بوٿان، تو تانى مزدورياں پانس ده گهينونت۔

شاه زمانه، خيرالحسنان اين جولانگ مے احساسون ماڪ ليش۔ اسان نفسياتان جوڙه شاه زمانه دى ا تپوس كير۔ چهاں امى كوچور، بوٿان، تے لاراں سوا خرچه يه كاں باگ تهى پوره كرنٽ؟ تے كيكى پوره كرنٽ؟ بوبان اين سوال كروگ مے خيرالحسنان خيال تانى بوبان مزدورياں كوچور كه تے بريشان اين دوس مے بوٿان كه خيال ٻو۔ خيال بو پره خو ٿانگه شگال بوٿان كه۔۔۔۔ خيرلين ايچ تى دو

گان گان اسون ٿيبي چهورو۔ اين مامے اسون ييه آس احساساں درياب تى ڏوب هوگال گزو تے پتڪه احساساں درياب وا ڏوب كا تلو۔ اسون ييه آس كه منو۔ او ماں ران پو۔ كيٽ زناوراں باگ تهو۔ تن مے انساناں دشمنان آشاں۔ تئى كه ناكه، لڙمه چيكي ماروش ته مه تئى ما شيد پا نه بوانش۔ تئى گچر، شاپهيره تے لومايه گهي چو ماري كهاش ته۔

خيرالحسنان نفس راکه بوبان هیکا پا زهر تلوش۔ بياں جولانگ مئى لا زهر تے بيد زياد آشى۔ كوٽانين گيل كهآ آم نين بجوڪه گا۔ خيرلى كه تانى شان راکه نين نه بينش۔ آجوگ دوساں سوا نقشه اسان ذهن مئى آشو۔ اين آج تانى بوب راکه بار زياد آمو حيران پا ٻو تے خفه پا ٻو۔ پره خو اكبراں پاگوره يا آس بار آمو باطيات كير۔ ايچ پيٿوگ ما ميچ ان ا مقصد كير۔

آجوگ رات آس راکه كه طريقا ده لنگي۔ ساره سڪوليس پنه بجوگه "خيرالحسن" جالوگ خيرلے نه آش۔ تانى كلاساں اولوك ٿاٺ مے اين تانى سارين كير ا نام "خيرالحسن" آشو۔

محترم جوڙا!

مه ٿهون قصا، متل، احاديث، شعرو شاعري، تے دى ران ران معلوماٿاں انتظار مئى ٿهو۔ تهه ماريبي كا مهاڪه كٽيڪ شاره بوانش تے آم لاڙا اؤن مه تانى رسالا مئى ٿهون مواد شامل كرى۔
مؤن پته اين ٿهو:-

كلام كلچرل سوسائٽى

بمعرفت، البدر بك سيلرز، كالام، سوات